Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2022-0680

(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. S.H.H. van Zandvoort, secretaris)

Klacht ontvangen op	24 maart 2022
Ingediend door	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	11 augustus 2022
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Berekening aflossingsvergoeding. De consument heeft in 2005 zijn hypothecaire geldlening vervroegd afgelost. De bank heeft daarvoor een aflossingsvergoeding bij hem in rekening gebracht. De consument klaagt nu over het feit dat de bank hem in 2022 geen berekening van deze aflossingsvergoeding kan overleggen. De commissie is van oordeel dat niet meer van de bank verlangd hoeft te worden dat zij 17 jaar na dato nog een berekening overlegt. De vordering wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) de tussen partijen in mei 2022 uitgewisselde correspondentie; 4) het verweerschrift van de bank; 5) de repliek van de consument en 6) de dupliek van de bank.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft in 1998, samen met zijn toenmalige partner, een hypothecaire geldlening afgesloten bij de bank. Nadat de relatie met zijn toenmalige partner geëindigd was, heeft de consument de hypothecaire geldlening in 2005 volledig afgelost.

Vervolgens heeft hij bij een andere bank een nieuwe hypothecaire geldlening afgesloten. De bank heeft derhalve een aflossingsvergoeding van € 12.926,46 in rekening gebracht bij de consument. De bank heeft daarbij destijds geen berekening van deze aflossingsvergoeding verstrekt.

2.2 In maart 2017 heeft de consument contact opgenomen met de bank en de bank verzocht om de aan hem in 2005 in rekening gebrachte aflossingsvergoeding opnieuw te berekenen conform de Leidraad 'Vergoeding voor vervroegde aflossing van de hypotheek' van de Autoriteit Financiële Markten. De bank heeft dit verzoek afgewezen, onder meer op de grond dat alleen klanten die een aflossingsvergoeding hebben betaald na 14 juli 2016 voor een eventuele herberekening op grond van deze Leidraad in aanmerking komen.

2.3 In januari 2022 verzoekt de consument aan de bank om de aan de aflossingsvergoeding ten grondslag liggende berekening aan hem te verstrekken. De bank heeft de consument geïnformeerd dat zij deze berekening niet meer aan kan leveren omdat zij niet meer beschikt over de onderliggende stukken.

De klacht en vordering

2.4 De consument klaagt over het feit dat de bank hem geen berekening wil verstrekken van de aflossingsvergoeding die hem in 2005 in rekening is gebracht. De consument vindt dit onacceptabel en verwijst hierbij naar eerdere uitspraken van de commissie waarin zou zijn geoordeeld dat de bank verplicht is om de consument een transparante en controleerbare berekening van de aflossingsvergoeding te verstrekken.

2.5 Daarnaast is de consument van mening dat de aan hem in rekening gebrachte aflossingsvergoeding uit 2005 onjuist berekend is nu er geen rekening is gehouden met 1) het feit dat zijn ex-partner haar aandeel in de hypotheek aan de consument heeft overgedragen, en 2) de mogelijkheid tot boetevrije aflossing.

2.6 De consument vordert dat de bank alsnog een berekening van de aflossingsvergoeding overlegd. Mocht de bank deze berekening niet kunnen of willen verstrekken, dan vordert hij een schadevergoeding van € 7.000,-.

Het verweer

2.7 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

3.1 De commissie ziet zich gesteld voor de vraag of de bank gehouden is de door de consument verzochte berekeningen van de aflossingsvergoeding te overleggen dan wel een schadevergoeding aan de consument te betalen. De commissie is van oordeel dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord en licht dit hieronder toe.

Moet de bank een berekening van de aflossingsvergoeding verstrekken?

3.2 Als eerste verweer heeft de bank aangevoerd dat de klacht van de consument afgewezen moet worden omdat hij zijn klachtplicht van artikel 6:89 van het Burgerlijk Wetboek (BW) zou hebben geschonden. De commissie zal dit verweer van de bank onbesproken laten nu de klacht van de consument ook op inhoudelijke gronden niet kan slagen.

3.3 De bank heeft een wettelijke bewaarplicht van zeven jaar.[1] Na het verstrijken van deze termijn mag de bank eventuele dossiers en gegevens vernietigen. De ratio hierachter is gelegen in de gedachte dat de bank na beëindiging van de klantrelatie het met de klant verband houdende dossier niet onnodig lang mag bewaren. Nu de klantrelatie met de consument in 2005 is geëindigd met de vervroegde aflossing van de hypothecaire geldlening, hoeft van de bank niet verwacht te worden dat zij de gegevens en stukken ten aanzien van de hypothecaire geldlening na 2012 nog bewaard heeft. Voor de bank bestond er ook geen aanleiding om het dossier langer te bewaren dan waar de wettelijke bewaartermijn haar toe verplicht, nu de consument tot 2017 geen enkele blijk heeft gegeven van onvrede.

3.4 De commissie is van oordeel dat het de bank dan ook niet verweten kan worden dat zij nu, 17 jaar na dato, geen berekening van de aflossingsvergoeding aan de consument kan verstrekken. Overigens heeft de bank geprobeerd om dit, geheel onverplicht, tijdens de klachtenprocedure bij Kifid alsnog te doen op basis van de gegevens die de consument aangeleverd heeft en informatie uit algemene databanken. Dat de consument met deze (gedeeltelijke) berekening geen genoegen neemt, kan de bank niet worden verweten.

Is de aflossingsvergoeding op onjuiste gronden vastgesteld?

3.5 De commissie is van oordeel dat de klachten van de consument ten aanzien van de hoogte van de aflossingsvergoeding evenmin kunnen slagen. Het is de commissie niet gebleken dat de bank bij het vaststellen van de vergoeding ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de boetevrije aflossingsruimte. Het is een vaste lijn van de commissie dat een bank bij het berekenen van de aflossingsvergoeding alleen rekening hoeft te houden met de boetevrije aflossingsruimte van het jaar waarin afgelost wordt.

[1] Artikel 2:10 lid 3 van het Burgerlijk Wetboek, zie bijlage.

De bank hoeft geen rekening te houden met boetevrije aflossingen in de toekomst. Dit zijn immers hypothetische aflossingen.[2]

3.6 Onder verwijzing naar de uitspraak van de commissie met nr. 2016-459 heeft de consument zich op het standpunt gesteld dat de bank de aflossingsvergoeding slechts had mogen berekenen over 50% van de hoofdsom. Dit standpunt volgt echter uit een onjuiste lezing van de voornoemde uitspraak van de commissie. In deze uitspraak is geoordeeld dat gekeken moet worden naar hetgeen de bank heeft opgenomen in haar algemene voorwaarden en dat daaraan vervolgens een redelijke uitleg gegeven moet worden. Anders dan de consument stelt, volgt uit deze uitspraak nadrukkelijk niet dat het leningdeel van de ex-partner nooit meegenomen mag worden bij de berekening van de aflossingsvergoeding.

Conclusie

3.7 De commissie is van oordeel dat de klacht van de consument dient te worden afgewezen. Het kan de bank niet verweten worden dat zij geen berekening meer kan overleggen van een aflossingsvergoeding die in 2005 in rekening is gebracht. Evenmin is gebleken dat de bank bij het berekenen van de aflossingsvergoeding onjuiste uitgangspunten heeft gehanteerd.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Kifid als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 1 maand na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

[2] Zie onder meer GC Kifid nrs. 2017-514, 2018-608, 2019-015, 2019-141 en 2021-0440. Deze uitspraken zijn te vinden via www.kifid.nl.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

In het Burgerlijk Wetboek is de volgende relevante bepaling opgenomen:

Artikel 2:10 BW

1. *Het bestuur is verplicht van de vermogenstoestand van de rechtspersoon en van alles betreffende de werkzaamheden van de rechtspersoon, naar de eisen die voortvloeien uit deze werkzaamheden, op zodanige wijze een administratie te voeren en de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers op zodanige wijze te bewaren, dat te allen tijde de rechten en verplichtingen van de rechtspersoon kunnen worden gekend.*

2. *(…)*

3. *Het bestuur is verplicht de in de leden 1 en 2 bedoelde boeken, bescheiden en gegevensdragers gedurende zeven jaren te bewaren.*

4. *(…)*